

Zjednotenie Európy II

Idea zjednotenej Európy, ktorá vzišla z myšlienok Roberta Schumana je pekne vyjadrená v jeho malej knižke „Pour l' Europe - Pre Európu“, tvoriacej jeho morálny a duchovný testament. Hovorí o poslaní Európy vo svete. Je to poslanie náročné, hodné tých najskvelejších stránok európskej minulosti. Odkaz sa dá rozdeliť do štyroch téz:

- Európa musí byť vládkyňou svojho osudu
- Európa, kolíska demokracie, sa musí stať aj jej strážkyňou
- Európa sa musí znovu stať vodkyňou humanizmu
- Zjednotená Európa je predzvesťou všeobecnej solidarity v budúcnosti

Tieto 4 tézy tak vizionársky sformulované Schumanom sú vôbec základom podstaty a zmyslu existencie a fungovania EÚ, predstavujú hlavné hodnoty na ktorých by mal proces zjednocovania spočívať. Inými slovami vlastne hovoria o ideáloch sociálnej trojčlennosti, ktorého praktickým príkladom by mala byť práve Európa.

Európa musí byť vládkyňou svojho osudu.

Európa je vznešená ženská bytosť, ktorú podľa gréckej mytológie priniesol na chrbte býk z Ázie na ostrov Kréta. V dobe Egyptsko-chaldejsko-babylonskej **kultúrnej epochy (3000 pr.n.l. až 800 pr.n.l.)**, počas vládnutia 2100- ročného ducha času v znamení býka, staré kultúry v Ázii odovzdali štafetu vývoja ľudstva novo vznikajúcemu geografickému kultúrnemu centru sveta. Úlohou európskych kultúr, t.j. grécko-rímskej a germánsko-anglosaskej epochy, bolo rozvinutie duše rozumovej a duše vedomej, ktorá by sa mala stať odrazovým mostíkom a podkladom pre vývoj vyšších duchovných článkov človeka (manas, budhi) v budúcnosti. V dnešnej kritickkej dobe je zvlášť dôležité zachovať správne európske hodnoty, ktoré sú dnes veľmi silno ohrozované zo strany Ahrimana (materializmus) a Lucifera (extáza, útek do ilúzie) viac ako inokedy. Zsvätenci riadiaci chod dejín vedeli, že ani technokratická, egoistická a individualistická Amerika a ani v materiálnej chudobe, fanatizme a ilúziách sa utápajúci kolektivistický východ, nemôže ponúknuť svetu perspektívu ďalšieho vývoja. Môže ju ponúknuť Európa za predpokladu zachovania určitej rovnováhy medzi materializmom a kolektívnym náboženským alebo nacionálnym extrémizmom.

Rozdrobená a nezjednotená Európa by mohla podľahnúť všetkým zvodom a zabudnúť na svoje poslanie. Preto hlavným motívom ideových tvorcov EÚ bolo v súlade s duchom času Michaelom a Zacharielom/Jupitérom vytvoriť duchovný a kultúrny ostrov slobody v tomto komplikovanom období. Duch človeka je viac ako inokedy skúšaný nielen Ahrimanom a Luciferom súčasne, ale aj tretím zlom,

snečným démonom Sorathom, ktorý je opisovaný aj v zjavení Jána, ako tretia beštia. Kým Lucifer útočí hlavne na ľudské pudy a vášne omamnými obrazmi a pokušeniami, a Ahriman na ľudský rozum v zmysle chápania sveta len ako fyzickú skutočnosť, tak Sorath útočí priamo na ľudské duchovné Ja v zmysle vedomého konania zla. Podľahnutím Sorathovi si človek vymazáva vlastné duchovné JA, a vytvára v sebe priestor ničoty a duchovnej pustoty. Cieľom Soratha je vytvoriť z ľudí biorobotov, tak ako to je zobrazované v rôznych sci-fi filmoch. Správnosť ideoveho smerovania Európy je skúšaná rôznymi spôsobmi. V súčasnosti je to práve terorizmus, ako nová agenda, kedy Európa čelí pokusom o vtiahnutie do konfliktu civilizácii hlavne medzi USA a islamským svetom. Európa sa dostala do morálnej dilemy ako nakladať s hodnotami slobody a globalizácie. Tradičné katolícke mocenské záujmové skupiny spolu s francúzskymi a nemeckými lóžami, vidia ako ohrozenie rozrastajúcu sa fundamentalizáciu USA, čo by v spojení s ich mocenskou silou znamenalo veľké nebezpečenstvo pre európske hodnoty. Preto vyvíjajú iniciatívy proti týmto vplyvom všetkými spôsobmi a prostriedkami. Protestantské radikálne (neokonzervatívne) kruhy USA to zase vidia presne opačne a pápežské kresťanstvo považujú za spojenca Satana, ktorým je pre nich aj Islam a iné náboženstvá. Práve stará Európa sa snažila tento konflikt, do ktorého je prostredníctvom USA vťahovaná Ahrimanom, riešiť múdrosťou, čo je atribútom Zachariela a nie silovým spôsobom ako USA. Ak by sa totiž podarilo vtiahnuť celú Európu do konfliktu znamenalo by to diskreditáciu hodnôt, ktoré by mala reprezentovať a dlhodobé problémy zo strany islamských teroristov, čo by veľmi skomplikovalo proces zjednocovania. Je smutné, že krajiny strednej Európy, ktoré by mali byť práve najväčším duchovným prínosom pre zjednotenú Európu, sa dištancujú od starej Európy a úplne mylne sa skôr prikláňajú na stranu USA, ktorým sa darí názorovo rozdeľovať Európu. Irak bol len prvou skúškou sily jednoty Európy a už pri nej sa ukázali také vážne rozpory. Pred každou krajinou EÚ a zvlášť nových krajín stojí dilema či uprednostňovať politickú orientáciu svojej krajiny viac na USA alebo EÚ. Staré spojenie a spolupráca týchto mocenských blokov musí smerovať od seba. Úzke politické prepojenie Európy a USA malo doteraz svoje určité opodstatnenie, no od nástupu Zachariela je otázka naozaj z duchovného hľadiska postavená tak, že buď USA alebo Európa. Pritom aj NATO stráca svoje opodstatnenie, čo potvrdzujú aj niektorí americkí politici. Úsilie by malo byť zamerané na vytváranie vlastnej európskej armády (čo sa už začalo diať). História nás poučuje, že ignorovanie potrieb ducha času a nepochopenie svojej národnej úlohy v svetovom dianí spúšťa sily osudu smerom k problémom a nešťastiam. Preto je lepšie pre nás, národy strednej Európy, si tieto veci správne uvedomovať a podľa toho konať, aby sme neboli prekážkou, ale pomocou vyššej vôle.

Európa, kolíska demokracie, sa musí stať aj jej strážkyňou.

Mužským ochrancom bytosti Európy sa stáva Zachariel ako princíp múdreho panovníka. Osudom Európy sa tak stáva **múdrost'** a v rámci správy vecí verejných zavedenie skutočnej priamej **demokracie** Európa nesmie byť ovládaná ideológiami ako sú marxizmus, fašizmus, nacionalizmus, alebo nejakou inou totalitou. Jej podstata má do budúcnosti spočívať na slobode a múdrosti. Európska únia navonok, aj keď vo veľmi nedokonalnej podobe, ale predsa, vytvára inštitucionálny rámec pre jednotu rozličnosti, vytvára silnú protiváhu voči Ázii a Amerike. Treba si reálne uvedomiť, ktorý silný štát, alebo mocenský blok v súčasnosti je reálne strážcom princípov demokracie? USA v rámci Samaelskej doby, bola určitou demokratickou

protiváhou komunistickému bloku a dopomohla počas druhej svetovej vojny k pádu fašizmu. Dnes sú demokratické prvky v spôsobe jej vládnutia v zmysle vplyvu občianskej spoločnosti silno okliešťované a potlačované. Spôsob politiky má silné ideologické zafarbenie, spája v sebe korporátny kapitalizmus s pravicovou protestantskou ideológiou. Celé USA spejú skôr ku koncentrácii moci. Rusko nemá žiadnu demokratickú parlamentnú tradíciu v anglosaskom zmysle. Je v pozícii žiaka a nový druh usporiadania spoločnosti vytvorí až v budúcnosti. Čína je jasne centralizovaná mocnosť s kolektivistickým typom spoločnosti riadenou prísnou autoritatívnou hierarchiou, ktorá nemá reálne čo nové ponúknuť, ani nemôže byť zárukou ničoho. EÚ sa môže za priaznivých okolností stať protiváhou USA, tým že zabráni americkej hegemonii vo svete a pomôže vytvoriť bezpečnejší polycentrický svet, svet vyrovnaných partnerských útvarov. Princíp civilizačný (Zachariel/Jupiter) je nadradený princípu národnému (Anael/Venuša), preto aj rôznosť používaných oficiálnych jazykov v európskych inštitúciách svedčí o princípe správneho uchopenia globalizačného procesu. Unifikácia Európy je robená na zásade rôznosti jednoty. Zjednotená Európa by mala vytvárať priestor, kde sa rovnoprávne uplatňujú tri piliere európskej spoločnosti: a) zastupiteľská demokracia b) liberalizmus b) sociálny princíp. Dnes už by štát, v ktorom by jeden z princípov bol značne potlačený, bol pokladaný za extrémistický. Politické posuny dané voľbami rozhodujú o tom, ktorý pilier sa posilní či oslabí, ale na európskej úrovni by si nikto netrúfal napr. spojiť demokratický a sociálny aspekt a potlačiť liberálny (čiže vytvoriť despotickej sociálny štát s nedostatočnou slobodou podnikania) alebo napríklad štát podľa predstáv pravicových konzervatívcov, v ktorom je takmer zrušený pilier sociálny. Súčasne by politika Európy mala smerovať k tomu, aby sa tieto tri piliere európskej spoločnosti premenili v duchu sociálnej trojčlennosti na nový stupeň kvality primeraný duchu doby na: a) priamu demokraciu b) absolútnu slobodu kultúry, školstva, náboženstva a občianskych iniciatív c) solidaritu v hospodárskej sfére, zavedenie nepodmieneného príjmu, prechod zdaňovania príjmu a majetku na zdaňovanie spotreby.

Európa sa musí znovu stať vodkyňou humanizmu.

Z minulosti treba znovu obnoviť tradíciu všetkého dobrého čo bolo v Európskej kultúre. Musíme si definovať, čo je vlastne humanizmus v novej podobe, ako má vyzeráť, ako nadviazať na Platóna, Aristotela, Sokrata, Komenského, obnoviť dialóg medzi vedou, umením, a náboženstvom. Spojiť sily rozumu so srdcom a vôľou, vytvoriť nové formy vzdelávania. V plnej sile pestovať klasické európske vedecké, filozofické, umelecké a náboženské tradície a nadväzovať na ne. Prestať podporovať a rozvíjať len jednostranné technokratické vzdelávanie. Majú sa vypracovať modely a formy nového spoločenského zriadenia, myslenia a vôbec fungovania a odovzdať ich k naplneniu budúcej slovanskej epochy. EÚ už teraz na pomerne slušnej úrovni umožňuje a podporuje finančne nekomerčné aktivity hlavne v oblasti školstva, vedy a kultúry. Európa sa má stať garantom dodržiavania ľudských práv všade vo svete. Podporovať pozitívnu kultúru života. V oblasti zahraničnej politiky by mala Európa postupne opúšťať politiku vypočítavosti a egoizmu tak charakteristickú v minulosti.

Zjednotená Európa je predzvesťou všeobecnej solidarity v budúcnosti.

Hlavnou myšlienkou, ktorá stála na začiatku vzniku EÚ, bola myšlienka solidarity, t.j. vytvorenia takej hospodárskej spolupráce na bratskom základe, ktorá by už nikdy

neumožnila vzniku novej vojny. U Schumana táto idea solidarity, čiže bratstva vo sfére hospodárskej veľmi silno rezonovala. Preto aj cieľom Európskeho zoskupenia uhlia a ocele bolo, aby sa dosiahla idea hospodárskej spolupráce medzi týmto odvetvím národného hospodárstva v rámci krajín dlho stojacích oproti sebe; Nemecka, Francúzska, Talianska a krajín Beneluxu. Dosiahnutím takejto spolupráce chcel Schuman zaistiť v prvom rade zabránenie vzniku akejkoľvek budúcej vojny v Európe. Korene minulých vojen v Európe, vrátane prvej a aj druhej svetovej, boli práve aj v ostrej a nemilosrdnej hospodárskej rivalite európskych veľmoci hlavne Nemecka, Francúzska a Anglicka medzi sebou. Vznik Európskeho zoskupenia uhlia a ocele bol len prvý krok v rozvíjaní idey solidarity. Ďalším krokom bol vznik EHS a neskôr EÚ. Veľkým skokom bol samozrejme v roku 1989 pád železnej opony a zapojenie krajín strednej a východnej Európy do procesu zjednocovania, čím Európa nadobudla novú dimenziu a silu. Príkladom solidarity v hospodárskej oblasti sú európske fondy, ktoré umožňujú vyrovnávať rozdiely medzi úrovňami ekonomík starých vyspelých a nových bývalých socialistických krajín. V tom čo je EÚ príkladom solidarity na úrovni národných ekonomík, je možné a žiaduce vziať si príklad a do budúcnosti rozvíjať solidaritu aj medzi jednotlivými podnikmi, združeniami a občanmi. K tomu okrem vyššieho stupňa celospoločenského vedomia patria také nástroje, ako vytváranie zamestnaneckých akciových spoločností, družstiev, podnikov vo vlastníctve regiónov, komunít atď. Nutná je aj zmena v spôsobe zdaňovania, od zdaňovania príjmov k zdaňovaniu spotreby a zaviesť právo na nepodmienený príjem. Prvé kroky sa z teoretickej roviny už dostali von a to čo sa v 80 rokoch javilo ako akademická diskusia sa už stalo v Nemecku a Rakúsku vážnou politickou témou. Nepodmienený základný príjem a reforma daňového systému by sa mohli stať dvoma piliermi rozsiahleho spoločenského oživenia. Lebo reforma dane z pridanej hodnoty by bola nie len kľúčom k financovaniu základného príjmu, ale aj k úplne novému usporiadaniu hospodárskych a sociálnych procesov. Dobrým príkladom pokusu uplatnenia idey rovnosti (solidarity) je aj poľnohospodárska politika EÚ, ktorá je tak často kritizovaná práve z pravicových pozícií a obviňovaná ako socialistický prežitok. Štedrá dotačná politika ide v podstate proti princípu voľnej trhovej súťaže, ale keby poľnohospodárstvo podliehalo voľnej súťaži, tak by v Európe zanikli klasické poľnohospodárske oblasti, a presadili sa len veľkofarmári používajúci chemické hnojenie a pestovanie geneticky modifikovaných potravín. Zánikom klasických poľnohospodárskych oblastí by zanikla celá jedna kultúra, ohrozená by bola aj duchovno-kultúrna podstata oblastí a rôznorodosť Európy. Samozrejme, táto dotačná politika farmárom nie je dokonalá. Je ťažko zachovať spravodlivosť medzi 25 krajinami, ale aj to je už krokom vpred. Veľmi dôležitá je aj stále rastúca podpora EÚ ekologickému poľnohospodárstvu v jej rôznych podobách.

Samozrejme treba si všimnúť aj negatívnu stránku EÚ a to čo je často a oprávnené kritizované. Opakom pozitívnej stránky sprevádzajúcej proces zjednocovania EÚ, sú negatívne aspekty vládnuceho ducha Európy, čiže démon Jupitéra v podobe byrokracie, korupcie, technokratizmu a formalizmu. Obraz labyrintu v Knosose ako symbolický obraz mozgu, sa znova objavuje vo forme byrokratického aparátu orgánov EÚ so svojim labyrintom predpisov a zákonov. Je to obraz prehnaneho dôrazu na formálnu a technicko-rationálnu stránku vládnutia. Majú čiastočne pravdu tzv. pravicoví konzervatívci, ktorí v EÚ vidia byrokratického socialistického moloča, topiaceho sa v množstve direktív a pravidiel. Aj hlasy z nacionalistických pozícií majú čiastočnú pravdu, keď v EÚ vidia obmedzovanie suverenity národa a katolícke kruhy sa zase obávajú ohrozenia mravnosti skazeným liberálnym západom. Pokiaľ sa nato

pozeráme z hľadiska len materialistického alebo z hľadiska toho, že dejiny nemajú objektívny zmysel, tak vo všeličom sú mnohé proti argumenty a obavy opodstatnené. Ale tu naozaj ide o niečo viac, o niečo čo prekračuje tieto argumenty aj vypočítavanie čisto len ekonomických výhod, alebo nevýhod tohto spojenia. Ide o naplnenie určitej objektívnej idey, pre ktorú práve v tejto Zacharielskej dobe Európa hrá rozhodujúcu rolu. Proces zjednocovania EÚ je takpovediac len nutným rámcom, ktorý na fyzickej rovine vytvára materiálne podmienky pre realizáciu takých mentálnych procesov, ktoré by mali viesť k ďalšiemu posunu vo vývoji duševných článkov človeka.

Zjednotená Európa je predzvesťou všeobecnej solidarity v budúcnosti. Tak ako sa kedysi v lone Rímskej ríše formovali germánske kmene, tak sa v lone EÚ vyvíjajú západní Slovanovia, ktorí v budúcnosti svoje schopnosti predajú južným a východným Slovanom. Západná časť EÚ môže a má priniesť dušu vedomú strednej a východnej Európe, ako aj duchovnú vedu ako jej najväčší kultúrny a duševný plod a tak pripraviť pôdu pre to, aby sa v strednej a východnej časti EÚ mohli objaviť podmienky pre aktiváciu duchovného JA. Neskôr v slovanskej epoche by sa malo toto duchovné JA plne rozvinúť. **Proces zjednocovania Európy je pre západnú Európu šancou, aby vôbec kultúrne prežila a pre Slovanov aby sa niečomu novému naučili.**

David Sulík